

॥ सन्ध्योपासन-मन्त्राः ॥

॥ प्रातः सन्ध्या सूर्योपस्थानम् ॥

मित्रस्य चर्षणी धृतः श्रवो देवस्य सानसिम्। सत्यं
चित्रश्रवस्तमम्॥ मित्रो जनान् यातयति प्रजानन्मित्रो दाधार
पृथिवीमुतद्याम्। मित्रः कृष्टीरनिमिषाभिचष्टे सत्याय हव्यं
घृतवद्विधेम॥ प्र समित्र मर्तो अस्तु प्रयस्वान् यस्त आदित्य
शिक्षति व्रतेन। न हन्यते न जीयते त्वोतो नैनमहो अश्रोत्यन्तितो
न दूरात्॥

॥ माध्याह्निक सूर्योपस्थानम् ॥

आ सत्येन रजसा वर्तमानो निवेशयन्नमृतं मर्त्यं च। हिरण्ययेन
सविता रथेनादेवो याति भुवना विपश्यन्। उद्वयं तमसस्परि
पश्यन्तो ज्योतिरुत्तरम्। देवं देवत्रा सूर्यमगन्म ज्योतिरुत्तमम्।
उदुत्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः। दृशे विश्वाय सूर्यम्।
चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः। आ प्रा द्यावा
पृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्च। तच्चक्षुर्देवहितं
पुरस्ताच्छुक्रमुच्चरत्॥

पश्येम शरदः शतं जीवेम शरदः शतं नन्दाम शरदः शतं मोदाम
शरदः शतं भवाम शरदः शतं शृण्वाम शरदः शतं प्रब्रवाम
शरदः शतमजीताः स्याम शरदः शतं ज्योक्च सूर्यं दृशे। य

उद॑गान्म॒ह॒तोर्ण॑वा॒द्विभ्रा॑ज॒मानः॑ स॒रि॒रस्य॑ म॒ध्या॒ध्स मां वृ॑ष॒भो
लो॑हि॒ताक्षः॑ सूर्यो॑ वि॒प॒श्चिन्मन॑सा पु॒नातु॑॥

॥ सायं सन्ध्या सूर्योपस्थानम् ॥

इ॒मं मे॑ वरुण॒ श्रुधी॑ ह॒वम॒द्या च॑ मृ॒डय॑। त्वाम॑व॒स्युराच॑के॥
तत्त्वा॑ यामि॒ ब्रह्म॑णा॒ वन्द॑मान॒स्तदाऽऽशा॑स्ते॒ यज॑मानो ह॒विर्भिः॑।
अहे॑ड॒मानो वरु॑णे॒ह बो॒ध्युरु॑श॒स मा न॒ आयुः॑ प्रमो॑षीः॥ यच्चि॒द्धिते॒
विशो॑ यथा॒ प्रदे॑व वरुण॒ व्रत॑म्। मि॒नीम॑सि द्यवि॑द्यवि॥ यत्किं
चे॒दं वरु॑ण॒ दैव्ये॒ जने॑भि॒द्रोहं॑ मनु॒ष्याश्च॑रा॒मसि॑। अचि॑त्ती॒यत्तव॑
धर्मा॑ यु॒योपि॑म मा न॒स्तस्मा॑दे॒नसो॑ देव॒ रीरि॑षः॥ कि॒त॒वासो॑
यद्रि॑रि॒पुर्नदी॑वि यद्वा॑ घा स॒त्यमु॑त यं न वि॒द्म। सर्वा॑ता॒विष्य॑
शि॒थिरे॒व दे॒वाथा॑ ते स्याम वरुण॒ प्रि॒यासः॑॥